

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1. Ing. F. V., L., P., 2. Ing. G. V., L., P., obaja právne zastúpení: ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU V. & P., s.r.o., K. P.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Prešove**, Námestie mieru 3, Prešov, *právne zastúpený advokátskou kanceláriou P. & P. s r.o., K., K.*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011-28/402-2/SP-KAM zo dňa 22. februára 2011, konajúc o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2011-102 zo dňa 08. novembra 2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2011-102 zo dňa 08. novembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č. k. 1S/42/2011-102 zo dňa 08.11.2011 zamietol žalobu žalobcov 1/, 2/, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 2011-28/402-2/SP-KAM zo dňa 22.02.2011 a nepriznal im náhradu trov konania. Uvedeným rozhodnutím žalovaného bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Mesta Prešov č. B/2009/20105-Mk zo dňa 22.11.2010. Mesto Prešov, ako vecne a miestne príslušný orgán štátnej správy podľa § 2 písm. e/ zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov v zmysle § 117 č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) v spojenom konaní o dodatočnom povolení stavby s kolaudačným konaním podľa § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a stavebného zákona vydal podľa § 88a ods. 4, § 82 stavebného zákona dodatočné povolenie a tiež povolil užívanie stavby pod označením „Dvojgaráž“ pre stavebníkov M. G. a M. G., ktorá bola zrealizovaná na parcele (ďalej len parc.) č. X., oplotenie bolo zrealizované na parc. X. a technické rozvody na parc. č. X. a X. v katastrálnom území P. – ul. L., P. Súčasťou výroku rozhodnutia je opis zrealizovanej stavby, podmienky pre užívanie stavby podľa § 82 ods. 2 stavebného zákona a § 20 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len vyhláška č. 453/2000 Z.z.), tiež zistené drobné nedostatky, ktoré musia byť odstránené do

konca stanovenej lehoty. Rovnako sú vo výroku prvostupňového rozhodnutia uvedené vznesené námietky žalobcov, resp. nesúhlas s dodatočným povolením stavby „Dvojgaráž na ul. L.“ s uvedením, že námietky sa zamietajú.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že správne orgány, ako aj stavebníci doložili všetky potrebné doklady, z ktorých bolo zrejmé, že stavba stavebníkov, spočívajúca v stavebných úpravách dvojgaráže neodporuje stavebnému zákonu a nie je v rozpore s verejným záujmom chráneným zákonom, čoho dôkazom boli aj vyjadrenia dotknutých orgánov k dodatočnému povoleniu, teda s územným plánom zóny, a že stavba je v súlade s ustanoveniami stavebného zákona. Boli splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ustanovenia § 88s stavebného zákona pre dodatočné povolenie stavby – stavebným úpravám strechy a zastrešeni dvojgaráže sedlovou strechou. Po zistení, že na južnom priečelí garáže nie je ukončené oplechovanie vrchnej časti zostatku starej steny – pôvodného južného obvodového múra, ktorý nebol asanovaný, stavebný úrad uložil stavebníkovi na odstránenie tohto nedostatku lehotu do 04/2011. Napadnuté rozhodnutie nevybočuje z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, ale zabezpečuje súlad stavby postavenej v rozpore s pôvodne vydaným stavebným povolením a so zákonom. V súvislosti s namietaným porušením kolaudačného konania prvostupňový súd nezistil, v čom žalobcovia považujú rozhodnutie v tejto časti za nezákonné. Prvostupňový súd nezistil, že by stavebné úrady svojvoľne zvýhodňovali stavebníkov na úkor žalobcov a postupovali v rozpore s právnymi predpismi. Prvostupňový súd nezistil nezákonný postup žalovaného ani prvostupňového správneho orgánu, ktorý by sa dotkol oprávnených práv žalobcov. Počas konania bola splnená aj podmienka uvedená v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu a to uložené odstránenie nedostatkov stavby a neasanovaný pôvodný múr bol už oplechovaný. Ostatné námietky uvedené v žalobe neboli uplatnené v určenej lehote v prvostupňovom správnom konaní, preto sa na ne v odvolacom konaní nemohlo prihliadať a teda nemôžu byť ani predmetom preskúmania pred súdom.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), zásadou úspechu v konaní.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali včas odvolanie žalobcovia 1/, 2/ a navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2011-102 zo dňa 08.11.2011 zmenil a rozhodnutie žalovaného č. 2011-28/402-2/SP-KAM zo dňa 22.02.2011, ako aj prvostupňové rozhodnutie Mesta Prešov č. B/2009/20105-Mk zo dňa 22.11.2010 zrušil a vec vrátil na nové konanie. V dôvodoch uviedli, že odôvodnenie rozsudku je nezrozumiteľné a prvostupňový súd sa nevysporiadal s tým, z akého dôvodu ex offio pribral do konania žalovaných 2/ až 6/, keď so svojím rozhodnutím oboznámil žalobcov až na pojednávaní dňa 08.11.2011, dokonca pribral do konania i MUDr. Ž. K. ako žalovanú 4/, s týmto rozhodnutím ju neoboznámil a konal v jej neprítomnosti. Z konania súdu z ničoho nevyplýva súhlas žalovaných 2/ až 6/ s tým, aby boli pribraní za účastníkov konania na strane žalovaných. Prvostupňový súd tak konal v rozpore s ustanovením § 92, § 94 O.s.p., ako aj § 250 O.s.p., keď o tomto nevydal osobitné písomné uznesenie, a tak odňal žalobcom možnosť riadne konať pred súdom a boli tým tiež porušené základné procesné princípy upravené v ustanoveniach O.s.p., najmä § 1, § 2, § 3 O.s.p. Podľa názoru žalobcov súd v tomto konaní zakonzervoval protiprávny stav evidentne ohrozujúci majetok žalobcov a konkludentne schválil postup R. D. (splnomocneného zástupcu M. a M. G.), ktorý na pojednávaní dňa 08.11.2011 vyhlásil, že chce zbúrať svoj starý múr, ktorý je na jeho pozemku, ktorý je však

zároveň aj súčasťou garáže žalobcov. Takto nebol odstránený protiprávny stav a bolo schválené protiprávne konanie stavebníka.

Prvostupňový súd pribratím do konania žalovaných 2/ až 6/ pripustil, aby toto konanie malo sporový charakter, keď pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy výpovede žalovaných 2/ až 6/, okrem žalovanej 4/, ktorá nebola prítomná na pojednávaní, keď títo mohli v konaní vystupovať len ako svedkovia. Uvedeným konaním prvostupňový súd porušil princíp rovnosti zbraní, pričom pribratí účastníci konania na strane žalovaného neboli účastníkmi správneho konania (odvolacieho konania) pri rozhodovaní o odvolaní žalobcov 1/, 2/ u žalovaného. Takýmto postupom bolo porušené aj ústavné právo žalobcov, právny zástupca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/94 z 10.05.1994.

Žalobcovia tiež nesúhlasia s odôvodnením, že na námietky, ktoré neboli uplatnené v určenej lehote v prvostupňovom konaní, nemožno prihliadať v odvolacom konaní, a teda nemôžu byť ani predmetom preskúmania pred súdom. Žalobcovia uviedli, že v čase prvostupňového konania ani nebolo možné zistiť stavebnú a technickú závadnosť konania, keď správny orgán dodatočne povolil nezákonnú stavbu strechy, ktorú aj skolaudoval. Zamákание garáže žalobcov nastalo až po dlhšom časovom odstupe, keď sa ukázalo, že vinou nesprávne osadenej strechy, došlo k postupnému absorbovaniu zrážkovej vody a následne k zamákaniu priliehajúcej steny a strechy garáže žalobcov. Nakoľko žalobca 1/ ani jeho právny zástupca nemajú vzdelanie zodpovedajúce profesii stavbára, títo v čase prvostupňového konania ani nemohli predvídať, že dodatočne schválená sedlová strecha (pôvodne bola schválená pultová strecha neprevyšujúca strechu garáže žalobcov, ani strechu MUDr. Ž. K.) nie je osadená správne, teda nezakrýva ani pôvodný múr pôvodnej garáže. Preto v súlade so základnými princípmi Občianskeho súdneho poriadku, toto neskoršie zistenie zo strany žalobcov 1/, 2/, mal prvostupňový súd vyhodnotiť a zaoberať sa ním. R. D. na pojednávaní dňa 08.11.2011 uviedol, že mal vedomosť o pôvodnom múre a o jeho nevyhnutnosti ho ponechať, napriek tomu správne orgány toto vo svojich rozhodnutiach neriešili. Medzi múrom starej garáže a novou garážou je ešte voľný priestor v šírke 0,40 m.

Podľa názoru žalobcov je súdom posudzovaný administratívny spis neúplný, na čo poukazoval právny zástupca žalobcov už na pojednávaní, avšak táto námietka nebola zaprotokolovaná do zápisnice. Týmto bol porušený § 250j ods. 2 O.s.p., čo potvrdzujú aj následné podania žalobcov zo dňa 29.03.2011 – Doplňenie dôkazov v konaní 1S/42/2011 a podanie zo dňa 11.04.2011 – Doplňenie dôkazov v konaní 1S/42/2011 - žiadosť o urýchlené konanie.

Žalobcovia tiež namietajú nesprávne posúdenie písomného plnomocenstva, vystaveného stavebníkmi pre R. D., keďže z obsahu plnomocenstva nevyplýva, aby tento bol konkrétne splnomocnený na konkrétne stavebné konanie, vrátane zastupovania stavebníka v tomto konaní, ktorý bol pribratý do konania súdom ako žalovaný 2/ (M. G.). Prvostupňový súd neposudzoval obsah tohto plnomocenstva, ale len to, či toto plnomocenstvo bolo vystavené oprávnenou osobou. Ako splnomocnení zástupcovia M. G. sú uvedené dve osoby, a to R. D. a E. D., čo je v rozpore s § 24 O.s.p. Prvostupňový súd porušil tiež ustanovenia § 24, § 28 O.s.p. V zmysle toho neboli splnené podmienky podľa § 103 a nasl. O.s.p. a potom súd ani nemal právomoc konať vo veci.

Na záver žalobcovia uviedli, že pokiaľ súd z vlastnej iniciatívy pribral do konania za účastníkov žalovaných 2/ až 6/, čím vďaka ich výpovediam sa sila dôkazov presunula v neprospech žalobcov, tak mal súd komplexne vyhodnotiť nielen administratívny spis

žalovaného správneho orgánu, ale všetky dôkazy, ktoré boli dané do súdneho spisu, vrátane dôkazov z 29.03.2011 a 11.04.2011 v súlade so základnými princípmi Občianskeho súdneho poriadku. Týmto neodôvodneným postupom získali žalovaní 2/ až 6/ právnu ochranu, lebo nemali zákonnú povinnosť vypovedať pravdu s trestnoprávnou zodpovednosťou. Pokiaľ by ich súd prizval ako svedkov, tak v tomto prípade by museli vypovedať pravdu, lebo inak by boli trestnoprávne zodpovední za spáchanie trestného činu krivej svedeckej výpovede. Žalobcovia považujú takýto selektívny prístup zo strany prvostupňového súdu za neprípustný, keď súd akceptoval neúplný spis žalovaného správneho orgánu, vrátane písomného stanoviska jeho právneho zástupcu, akceptoval nedôveryhodné výpovede R. D., Ing. I. a A. I. a nebral do úvahy konkrétne dôvody uvedené v žalobe žalobcov a priloženú fotodokumentáciu, ktorá potvrdzuje, že žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je nezákonné. Prvostupňový súd si mal prizvať do konania súdneho znalca, ktorý by objektívnym spôsobom zistil, či má napadnuté rozhodnutie žalovaného príčinnú súvislosť s poškodzovaním garáže žalobcov.

V doplnení odvolania, ktoré bolo krajskému súdu doručené dňa 13.12.2011, žalobcovia 1/, 2/ uviedli, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s dôvodmi, ktoré uviedli vo svojej žalobe zo dňa 23.03.2011, konkrétne: porušenie § 17 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok); porušenie kolaudačného rozhodnutia; absencia verejného záujmu na vydaní dodatočného stavebného povolenia, resp. kolaudačného rozhodnutia. Táto absencia vyplýva z toho, že zákon ani štát nemôže mať záujem na tom, aby dodatočne legalizoval nepovolené stavby. Správne orgány oboch stupňov nevykonali odbornú kontrolu, či takto vybudovaná stavba spĺňa všetky stavebné predpisy, či je v súlade s platnými STN normami. Pokiaľ by stavebný úrad vykonal dôkladnú stavebno-technickú ohliadku, tak by musel zistiť stavebné nedostatky uvádzané v žalobe zo dňa 23.03.2011 a pre tieto zákonné prekážky by nemohol vydať dodatočné stavebné povolenie ani kolaudačné rozhodnutie. Podľa obsahu administratívneho spisu, formálno-právny postup stavebného úradu zodpovedá zákonu, avšak reálne tento administratívny stav nezodpovedá aktuálnemu stavebno-technickému stavu dvojgaráže, ktorá evidentne poškodzuje majetok žalobcov. Stavebník mohol vybudovať pultovú strechu podľa pôvodného povolenia, terajšia strecha zvýšila výšku garáže na viac ako 4 m, teda namiesto ľahkej pultovej strechy má ťažkú sedlovú strechu a toto je hlavnou príčinou terajšieho závadného stavu. Žalovaný si napriek nevhodnému stavebno-technickému stavu neoveril skutočný stav na mieste samom, ale len posúdil obsah administratívneho spisu, ktorý nezodpovedá realite. Aj dodatočné oplechovanie na eliminovanie zatekania, ktoré vykonal brat žalobcu 1/ taktiež nie je dostatočné a nevylučuje to ďalšie zamákanie garáže žalobcov.

Dňa 19.01.2012 právny zástupca žalobcov zaslal prvostupňovému súdu oznámenie, že následkom snehových zrážok dochádza opätovne k masívnemu zamákaniu garáže žalobcov, keď topiaci sa sneh zo strechy dvojgaráže žalovaného 5/, ako aj z múru pôvodnej garáže Š. W., ktorý žalovaným 5/ nebol úplne asanovaný, presakuje do garáže žalobcov. Tomuto stavu nezabránilo ani dodatočné oplechovanie predmetného múru.

III.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 09.02.2012 uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2011-102 zo dňa 08.11.2011, ktorý považuje za vecne správny.

K pribratiu účastníkov na strane žalovaného v II. až v VI. rade uviedol, že prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ uznesením aj bez návrhu pribral do konania M. G., M. G., MUDr. Ž. K., Ing. I. I. a A. I.. Vzhľadom k ich účasti v predchádzajúcom stavebnom konaní by totiž ich práva a povinnosti mohli byť zrušením napadnutého rozhodnutia žalovaného dotknuté. Podľa názoru žalovaného nie je proti uzneseniu o pribratí ďalších účastníkov do konania odvolanie žalobcov prípustné. Ustanovenie § 94 ods. 2 O.s.p. je potrebné v takomto prípade aplikovať primerane. Pre konajúci súd je rozhodujúci skutkový stav existujúci v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.) zistený z administratívneho spisu, preto je námietka právneho zástupcu žalobcov týkajúca sa výsluchu ďalších účastníkov konania nedôvodná.

K námietke žalobcov týkajúcej sa aplikácie koncentračnej zásady v stavebnom konaní žalovaný uviedol, že pri uplatňovaní námietok v stavebnom konaní, ktoré sa primerane aplikuje i na konanie o dodatočnom povolení stavby sa posudzujú výlučne potenciálne účinky stavby, teda tie, ktorých existenciu možno v prípade budúcej realizácie spoľahlivo predpokladať. Žalovaný však podotkol, že tvrdenie žalobcov o tom, že zatekanie ich stavby je dôsledkom nesprávnej konštrukcie dodatočne povolenej stavby, nie je pravdivé. Poukázal pritom na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu. Príčinou zatekania nie je nedostatočné odvádzanie zrážkových vôd zo stavby stavebníkov. Avšak v rámci predchádzania vzniku škôd bolo stavebníkovi nariadené oplechovanie vrchnej časti zostatku starej steny pri južnom priečelí garáže.

K námietke neúplnosti spisov žalovaný uviedol, že z obsahu odvolania nie je možné zistiť, ktorá časť administratívneho spisu chýba, preto považuje uvedenú námietku za nedôvodnú. Právny zástupca žalobcov ju mal konkretizovať aspoň do takej miery, aby sa k nej žalovaný mohol náležite vyjadriť.

K námietke nedostatku plnomocenstva pre p. R. D. žalovaný uviedol, že v danom prípade je nepochybné, že tento právny úkon obsahoval všetky obsahové záležitosti určené v § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Svojou povahou je to nepochybne generálna plná moc a je zrejmé, že zástupca bol oprávnený zastupovať splnomocnencov i v konaní pred súdom. Výkladom obsahu plnomocenstva možno dospieť k spoľahlivému záveru o tom, že splnomocnitelia splnomocnili na zastupovanie ktoréhokoľvek zo splnomocnencov, ktorí sú oprávnení konať za zastúpených jednotlivo.

Ing. I. I., A. I., MUDr. Ž. K. a R. D. podali spoločné vyjadrenie ako Spoločenstvo bytov Dobré bývanie P., L.. Uviedli, že pred Krajským súdom v Prešove vypovedali pravdivo o veciach, ako v skutočnosti sú a napadnutý rozsudok prvostupňového považujú za správny. Uviedli, že právny zástupca žalobcov chce len diskreditovať stavebné úrady, ktoré vydali rozhodnutia v súlade s právnymi predpismi. Poukázali na osobnosť právneho zástupcu žalobcov a narušené dobré susedské vzťahy.

Na záver navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2011-102 zo dňa 08.11.2011 ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c ods.1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 a nasl.O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a zistil, že rozsudok krajského súdu trpí vadami, ktoré mohli mať vplyv na jeho vecnú správnosť, a preto rozhodol podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Z obsahu administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zistil, že dňa 25.09.2009 stavebníci Ing. M. G. a M. G. požiadali o povolenie zmeny pred jej dokončením – dodatočné, s uvedením opisu zmien oproti schválenej projektovej dokumentácii: zmena krovu strechy, vnútri stavby samostatná miestnosť, záchod, umývadlo, predná časť vchodové dvere do garáže 90 cm, napojenie na susednú garáž MUDr. K.. Rozhodnutím primátora mesta Prešov č. B/2009/20105-Mk zo dňa 22.11.2010 bolo pre stavebníkov vydané dodatočné povolenie a užívanie stavby pod označením „Dvojgaráž“ podľa § 88a ods. 4 a § 82 stavebného zákona. Rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2011-28/402-2/SP-KAM zo dňa 22.02.2011 bolo odvolanie žalobcov 1/, 2/ zamietnuté a napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku potvrdené. V administratívnom spise sa nachádza súhlas MUDr. Ž. K. a manželov I. I. a A. I. so zmenou projektu pred dokončením stavby pre stavebníkov zo dňa 23.09.2009. V administratívnom spise sa tiež nachádza záväzné stanovisko Mesta Prešov, odbor hlavného architekta mesta, oddelenie územného plánovania zo dňa 23.10.2009 k dokumentácii pre dodatočné povolenie stavby, z ktorého vyplýva, že stavba dvojgaráže nebola zrealizovaná v zmysle odsúhlasenej a schválenej projektovej dokumentácie v rámci stavebného povolenia stavby vydaného Mestom Prešov - stavebným úradom č. B/2008/26382-MK zo dňa 11.02.2008, s uvedením zmien zrealizovaných počas prestavby stavby a s uvedením, že zrealizovaná stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami, ako aj platným územným plánom Mesta Prešov. Stavba garáže zodpovedá architektonickému charakteru prostredia jestvujúcej obytnej skupiny bytových domov na ulici L., ktoré sú zastrešené valbovými strechami. Ďalej je v stanovisku uvedený súhlas s predloženou dokumentáciou pre dodatočné povolenie predmetnej stavby, ako aj s vydaním dodatočného stavebného povolenia za splnenia stanovených podmienok. V administratívnom spise sa tiež nachádza výzva adresovaná právnomu zástupcovi žalobcov, aby sa v lehote 7 dní vyjadril k prejednávanej veci. Nesúhlas právneho zástupcu žalobcov s dodatočným povolením stavby, ktorý bol stavebnému úradu doručený štyri dni po stanovenej lehote. V administratívnom spise sa ďalej nachádza stanovisko Krajského pamiatkového úradu Prešov, z ktorého vyplýva, že predmetná stavba dvojgaráže sa nachádza mimo územia Pamiatkovej rezervácie Prešov, ako aj jej ochranného pásma, záväzné vyjadrenie Mesta Prešov, oddelenie územného plánovania o vykonanej ohliadke objektu dvojgaráže zo dňa 15.11.2010, z ktorého vyplýva, že v rámci ohliadky bolo zistené, že stavebník predmetné požiadavky splnil, z toho dôvodu nie je potrebné ich zapracovať do rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby dvojgaráže. Vzhľadom k tomu, že stavba bola k 15.11.2010 stavebne ukončená, bol vyslovený súhlas s jej užívaním.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. **Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.**

Podľa § 94 ods. 2 O.s.p. ak sa niekto z tých, o právach a povinnostiach ktorých sa má konať, nezúčastní konania od jeho začatia, vydá súd, len čo sa o ňom dozvie, uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka.

Podľa § 202 ods. 3 písm. b/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým bol na konanie pribratý ďalší účastník podľa § 94 ods. 2.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní **je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.**

Z uvedených ustanovení vyplýva, že účastníkmi súdneho konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, môžu byť aj ďalší účastníci správneho konania, ktorí žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu nepodali. Konajúci súd vydá z úradnej povinnosti uznesenie o pribratí ďalších účastníkov do súdneho preskúmovacieho konania. Predmetné uznesenie je potrebné doručiť a nie je proti nemu prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250 ods. 1 O.s.p., § 94 ods. 2 veta druhá O.s.p., § 202 ods. 3 písm. b/ O.s.p.). Zo zápisnice krajského súdu o pojednávaní zo dňa 08.11.2011 vyplýva, že na pojednávaní dňa 08.11.2011 bolo vyhlásené uznesenie, ktorým súd pribral do konania na strane žalovaných účastníkov správneho konania M. G., M. G., MUDr. Ž. K., Ing. I. I. a A. I. MUDr. Ž. K. sa na predmetné pojednávanie nedostavila. Prvostupňový súd pochybil, keď uznesenie o pribratí ďalších účastníkov podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. písomne nevypracoval a ani nedoručil ďalším účastníkom konania neprítomným na súdnom pojednávaní. MUDr. Ž. K. nebola na pojednávaní krajského súdu prítomná osobne, nebola ani zastúpená zástupcom prítomným na pojednávaní, z toho dôvodu mal krajský súd prijaté uznesenie o pribratí ďalších účastníkov písomne vypracovať a doručiť MUDr. Ž. K., pretože nebola upovedomená o tom, že bola pribratá ako účastníčka do súdneho konania.

Senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti, že úlohou súdov v správnom súdnictve podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V preskúmovacom konaní súd posudzuje zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánu verejnej správy, pričom intervencia tretieho subjektu súkromného charakteru v záujme podpory právneho názoru je bez právneho významu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 197/07-44 zo dňa 21.02.2008.). Tým, že je vylúčená účasť iných osôb v súdnom konaní v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, nie je dotknuté právo ďalších účastníkov správneho konania, aby sa zúčastnili súdneho preskúmovacieho konania ako ďalší účastníci podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. Uznesenie o pribratí ďalšieho účastníka do súdneho konania podľa § 250 ods. 1 O.s.p. je potrebné písomne vypracovať a doručiť všetkým účastníkom konania, proti takémuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Z uvedeného postupu súdu existuje výnimka pre prípad, ak o pribratí účastníkov rozhoduje súd priamo na pojednávaní. V tomto prípade súd vyhotoví uznesenie v písomnej forme a doručuje ho len vtedy, ak dotknuté osoby nie sú na pojednávaní súdu prítomné a nie sú prítomní ani ich zástupcovia.

V zásade môže účastník konania napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 O.s.p.). V ustanovení § 202 ods. 2, 3, 4 O.s.p.

sú taxatívne uvedené prípady, v ktorých nie je prípustné odvolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu. Pod takýto prípad je možné zaradiť uznesenie o pribratí do konania ďalšieho účastníka (§ 202 ods. 3 písm. b/ O.s.p. v spojení s § 250 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.)

Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len O.z.) pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

Podľa § 31 ods. 3 O.z. plnomocnenstvo možno udeliť aj niekoľkým splnomocnencom spoločne. **Ak v plnomocnenstve udelenom niekoľkým splnomocnencom nie je určené inak, musia konať všetci spoločne.**

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. **V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.**

Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocnenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne preskúmať plnomocnenstvo stavebníkov M. a M. G., keďže generálna plná moc, založená v administratívnom spise, podpísaná dňa 15.04.2011 na Generálnom konzuláte Slovenskej republiky, New York je len neosvedčená farebná fotokópia, ktorá je udelená dvom splnomocnencom súčasne a úradne overená fotokópia generálnej plnej moci, podpísaná dňa 15.05.2010 na Generálnom konzuláte, New York je udelená tiež dvom splnomocnencom súčasne, a to pánovi R. D. a pani E. D.. Z obsahu uvedeného plnomocnenstva nevyplýva, že by mohli splnomocnenci konať každý samostatne, tým pádom nie je splnená ani požiadavka uvedená v ustanovení § 24 O.s.p., podľa ktorého môže mať účastník konania v tej istej veci len jedného zvoleného zástupcu, pokiaľ nejde o zastúpenie advokátom. Senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že plnomocnenstvo určené na konanie pred súdom nevyžaduje, aby boli podpisy splnomocniteľov úradne overené. Na konanie pred súdom postačuje originál alebo úradne overená fotokópia plnomocnenstva bez úradne osvedčených podpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že nie sú tu podmienky, za ktorých by napadnutý rozsudok mohol potvrdiť (§ 219 O.s.p.) alebo zmeniť (§ 220 O.s.p.), preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2011-102 zo dňa 08.11.2011 v súlade s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. na základe zistených procesných pochybení zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov v novom rozhodnutí (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 06. marca 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková